

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo dvadsať

Jeff Pippenger

2025-12-26

Číslo dvadsať

Kniha Joel uvádza, že zničenie Božej vinice nastáva vo štvrtom pokolení.

Slovo Hospodinovo, ktoré zaznelo Joelovi, synovi Petuelovmu.

Počujte toto, vy starci, a pozorne načúvajte, všetci obyvatelia krajiny. Stalo sa to za vašich dní, alebo ešte za dní vašich otcov? Rozprávajte o tom svojim synom a vaši synovia nech to rozprávajú svojim synom, a ich synovia ďalšiemu pokoleniu.

Čo zanechala húsenica, zožrala kobyľka; a čo zanechala kobyľka, zožral chrúst; a čo zanechal chrúst, zožral larva.

Prebud'te sa, opilci, a plačte; a kvíľte, všetci pijaci vína, pre nové víno; lebo je odťaté od vašich úst. Joel 1,1–5.

Podobenstvo o desiatich pannách je podobenstvom o adventizme a prebudenie v tomto podobenstve nastáva vtedy, keď sú pšenica a kúkoľ oddelené; v tom okamihu si kúkoľ uvedomí, že bol „odťatý“ od „nového vína“. Slovo „odťatý“ predstavuje Abramov prvý zmluvný krok, pri ktorom boli jalovica, koza a baran v obrade rozťaté na dve časti, aby sa krvou potvrdila zmluva. V tom istom zmluvnom texte Boh oznamuje, že navštívi svoj ľud súdom vo štvrtom pokolení.

A povedal Abramovi: Vez s istotou, že tvoje potomstvo bude cudzincami v krajine, ktorá nebude ich, a budú im slúžiť; a budú ich sužovať štyristo rokov. Ale i ten národ, ktorému budú slúžiť, budem súdiť; a potom vyjdú s veľkým majetkom. A ty odídeš k svojim otcom v pokoji; budeš pochovaný v požehnanom starobnom veku. Ale vo štvrtom pokolení sa sem navrátia, lebo neprávosť Amorejcov ešte nedosiahla plnú mieru. 1. Mojžišova 15:13–16.

Keď sa proroctvo naplnilo v štvrtom pokolení, v pokolení Mojžiša, Pán predložil Desať prikázaní ako symbol zmluvy medzi Bohom a Jeho vyvoleným ľudom. V druhom z týchto desiatich zákonov bolo zvelebené svetlo Abramových štyroch pokolení.

Neurobiš si nijakú rytinu ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, ani toho, čo je dolu na zemi, ani toho, čo je vo vodách pod zemou. Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo ja, Hospodin, tvoj Boh, som žiarlivý Boh, ktorý navštevujem neprávosť otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia, a preukazujem milosrdenstvo tisícim tým, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania. Exodus 20:4–6.

Štyri pokolenia Abramovej zmluvy boli zahrnuté do vyvýšenia Božieho charakteru ako žiarlivého Boha. Jeho žiarlivosť je postavená do protikladu s tesanými modlami. Pri Abramovom štvrtom pokolení nachádzame aj postupný súd. Súd doliehal na národ, v ktorom bol Boží ľud v otroctve,

ako aj na Boží ľud, a potom mali byť súdení aj Amorejci. Abram označuje postupný proces súdu, ktorý sa začína pri Božom dome a postupne prechádza svetom, a druhé prikázanie ukazuje, že proces súdu rozdeľuje ľudstvo na triedu tých, ktorí Boha nenávidia, a na triedu tých, ktorí Boha milujú, čím predobrazuje nedeľný zákon, ktorý volá: „Ak ma milujete, zachovávajúte moje prikázania.“

V tom istom období, v ktorom je na Sinaji odovzdávaný Zákon, je Mojžišovi zjavený Boží charakter.

A Hospodin riekol Mojžišovi: Vytesaj si dve kamenné dosky ako prvé, a ja napíšem na tieto dosky slová, ktoré boli na prvých doskách, ktoré si rozbil. A ráno buď pripravený, a ráno vystúp na vrch Sinai a tam sa mi predstav na vrchole vrchu. A nikto nech nevystúpi s tebou, ani nech niet nikoho vidieť na celom vrchu; ani stáda oviec ani rožného dobytky nech sa nepasú pred tým vrchom.

A vytesal dve kamenné dosky podobné prvým; a Mojžiš vstal zavčas ráno a vystúpil na vrch Sinaj, ako mu prikázal Hospodin, a vzal do ruky dve kamenné dosky. A Hospodin zostúpil v oblaku a zastal tam pri ňom a vyhlásil meno Hospodinovo. A Hospodin prešiel popred neho a vyhlásil,

Pán, Pán Boh, milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v dobrote a pravde, zachovávajúci milosť tisícom, odpúšťajúci nepravosť, priestupok i hriech, ktorý však nijako nenechá vinníka bez trestu; navštevujúci nepravosť otcov na deťoch i na deťoch detí až do tretieho a štvrtého pokolenia.

A Mojžiš sa ponáhlal, sklonil sa až k zemi a klaňal sa. A povedal: Ak som teraz našiel milosť v твоjich očiach, ó, Pane, nech, prosím, ide môj Pán medzi nami; lebo je to ľud tvrdej šije; a odpusť našu nepravosť a náš hriech a prijmi nás za svoje dedičstvo. Exodus 34:1–9.

Druhé vydanie zákona sa zhoduje s pionierskou mapou z roku 1850. Prvé tabule boli rozbité a prvá tabuľa obsahovala chybu v číslach. Staroveký Izrael bol vtedy ustanovený za depozitára zákona a novodobý Izrael bol vtedy ustanovený za depozitára Božieho zákona a zákonov Božieho prorockého Slova. Keď boli po prvý raz predstavené dve tabule, v tábore vypukla doslovná vzburá, a keď bola predstavená mapa z roku 1850, v tábore sa začínala rodiť duchovná vzburá. Abramovo proroctvo o štvrtom pokolení sa naplnilo prostredníctvom Mojžiša vo štvrtom pokolení, keď Boh v druhom prikázaní rozšíril zjavenie súdu vo štvrtom pokolení. Rezané modly sa stali falzifikátom pravého uctievania Boha a k súdu bola pripojená žiarlivosť Božieho charakteru. Potom Mojžiš uzrel Božiu slávu. Videl Božiu žiarlivosť ako prvok Božieho charakteru, ako je vyjadrený Jeho „menom“, a je tu vyložený vzťah medzi uctievaťom a hriechmi ich otcov.

Keď Kristus po prvý raz očistil chrám, vtedy si učeníci spomenuli, že horlivosť za Jeho dom Ho strávila. „Horlivosť“ je slovo „žiarlivosť“. Charakter Boha, ktorý vyjadruje Jeho žiarlivosť, je pohnútkou, ktorá viedla Krista k očisteniu Jeho chrámu, a prorocký atribút potreby vyznávať tie hriechy svojich otcov sa neskôr stal podstatným prvkom výzvy k pokániu v súde „sedemkrát“ v tretej knihe Mojžišovej, dvadsiatej šiestej kapitole. Abramovo „štvrté pokolenie“ nadobúda čoraz väčšiu váhu, ako pokračuje dejinami zmluvy. Kniha Joel predstavuje čas neskorého dažďa, ktorý

nastáva v posledných dňoch. Kniha Joel predkladá svoje posolstvo na základe uvedenia posolstva štyroch pokolení ako témy, ktorá bola zaznamenaná už v samom prvom kroku Abramovej trojitej zmluvy s Bohom. Táto téma dosahuje svoj záver v knihe Joel.

Keď sa nachádzala v Zaslúbennej krajine, Archa zmluvy bola umiestnená v Šíle, kde sú bezbožný a nerozumný veľkňaz Éli a jeho dvaja skazení synovia postavení do protikladu s povolaním Samuela. Šílo sa stalo jedným z krokov na putovaní Archy, ktorá bola symbolom zmluvy. Po tom, čo bola Archa použitá ako symbol zborení múrov Jericha, bola umiestnená v Šíle približne štyristo rokov, až do smrti Éliho a jeho bezbožných synov. Potom ju zajali Filištínci a následne, keď Dávid preniesol Archu do Jeruzalema, uskutočnilo sa prvé zobrazenie triumfálneho vstupu do Jeruzalema. Uvedeným účelom prenesenia symbolu zmluvy do Jeruzalema bolo, že Boh si vyvolil položiť svoje meno v Jeruzaleme a jeho meno je spojené s jeho žiarlivosťou, ktorá je spojená s jeho žiarlivým súdom vo štvrtom pokolení.

Pri nedeľnom zákone Pán povýši cirkev víťaznú nad všetky pahorky a vrchy a pohanía povedia: „Poďte a vystúpme do domu Božieho.“

A stane sa v posledných dňoch, že vrch domu Hospodinovho bude upevnený na vrchole vrchov a bude vyvýšený nad pahorky; a všetky národy sa k nemu pohnú. A mnohé národy pôjdu a povedia: Poďte a vystúpme na vrch Hospodinov, do domu Boha Jakobovho; a bude nás vyučovať svojim cestám a budeme chodiť po jeho chodníkoch, lebo zo Siona vyjde zákon a slovo Hospodinovo z Jeruzalema. Izaiáš 2:2, 3.

Slovo Pánovo vychádza z Jeruzalema, lebo tam si vyvolil, aby položil svoje „meno“. Pri Mojžišovi „Pán zostúpil v oblaku, zastal pri ňom tam a vyhlásil meno Pánovo. A Pán prešiel popred neho a vyhlásil,

Pán, Pán Boh, milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v добрôte a pravde, zachovávajúci milosrdenstvo tisícom, odpúšťajúci nepravosť, priestupok i hriech, a ktorý vinného nijako neospravedlní; navštevujúci nepravosť otcov na synoch a na synoch synov až do tretieho a štvrtého pokolenia. Exodus 34, 6. 7.

Jeho „meno“ je Jeho charakter a Boží charakter je nesmierne zložitý a nesmierne jednoduchý. Boh je láska, čo Jeho charakter vyjadruje dokonale, no jednoducho. Abramova zmluvná pravda o „štvrtom pokolení súdu“ bola rozvinutá „riadok za riadkom“ dodatočným svetlom druhého prikázania o štvrtom pokolení. Potom Mojžišova skúsenosť rozširuje svetlo o spojení štvrtého pokolenia s Božím charakterom tým, že pridáva svetlo Jeho žiarlivosti. Inšpirácia definovala charakter ako „spojené myšlienky a pocity“, ale inšpirácia nás zároveň poučila, že naše myšlienky nie sú ako Božie myšlienky. Jeho charakter sú Jeho spojené myšlienky a pocity a Jeho charakter má toľko stránok presahujúcich naše jednoduché ľudské myšlienky a pocity, že rozdiel spočíva v tom, že Jeho myšlienky sú vo vzťahu k zemi vyššie než nebesia.

Lebo moje myšlienky nie sú vašimi myšlienkami ani vaše cesty nie sú mojimi cestami, hovorí Hospodin. Lebo ako nebesia prevyšujú zem, tak moje cesty prevyšujú vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky. Izaiáš 55, 8. 9.

Teda, tu je jedna ľudská myšlienka na zamyslenie: ak Boží charakter predstavuje Jeho meno, potom každý prejav Božieho mena je prejavom Jeho charakteru. Lev z pokolenia Júdovho spečatuje i odpečatuje svoje prorocké Slovo, Palmoni je Obdivuhodný Počtár tajomstiev, ktorý je zároveň Koreňom zo suchej zeme, a tiež horiacim krom, ohnivým stĺpom, archanjelom Michalom a tak ďalej, a tak ďalej. Vlastnosti Božieho charakteru, ako ich predstavujú Jeho rozličné mená, sú nekonečné. Tou „ľudskou myšlienkou na zamyslenie“ je toto: Aký je význam toho, že pri všetkých rozličných prejavoch Božieho charakteru, o ktorých je známe, že existujú, je práve vo vôbec prvom zmluvnom kroku trojitého procesu zmluvy s Abramom „súd štvrtej generácie“ základným výrokom v zmluve — ktorý odráža Jeho meno?

A riekol Abramovi: Vez s istotou, že tvoje potomstvo bude cudzincom v krajine, ktorá nebude ich, a budú im slúžiť; a budú ich sužovať štyristo rokov. Ale i ten národ, ktorému budú slúžiť, budem súdiť; a potom vyjdú s veľkým majetkom. A ty odídeš k svojim otcom v pokoji; budeš pochovaný v požehnanom starobe. Ale vo štvrtom pokolení sa sem vrátia; lebo vina Amorejcov ešte nie je dovŕšená. Genezis 15:13–16.

Charakter Boha ako sudcu ľudí a národov poskytuje ľuďom obdobie skúšky, ktoré je znázornené štyrmi pokoleniami. Boh je sudca, je milosrdný, je trpezlivý a v štvrtom pokolení privádza súd nad ľuďmi a národmi k záveru. Božie základné vyhlásenie v Jeho zmluve s vyvoleným ľuďom zahŕňa súd vo štvrtom pokolení. Tak ako poslanstvo prvého anjela obsahuje všetky charakteristiky každého z troch jednotlivých anjelských poslástiev, tak aj prvý krok Abramovej zmluvy obsahuje charakteristiky celej trojnásobnej zmluvy. Božie meno je, že je milosrdným sudcom, ktorý súdi vo štvrtom pokolení. Každý ďalší krok v dejinách zmluvy vyvoleného ľudu stavia na tomto základe.

Keď je kniha Joel umiestnená pri prebudení Polnočného volania v piatom verši a „nové víno“ je „odňaté“ z ich úst, úvodom k tomu konečnému zmluvnému oddeleniu vyvoleného zmluvného ľudu je základné poslanstvo zmluvy, ktoré načrtáva vzburu zmluvného ľudu, ktorý je potom „odťatý“, pričom sa to uskutočňuje vo štvrtom pokolení. Sú „odťatí“, pretože nerozumejú základnému poslanstvu zmluvy.

Toto základné poslanstvo zmluvy v štyroch veršoch pätnástej kapitoly Genezis je meradlom—čiarou súdu, ktorá sa používa, keď je vrcholné poslanstvo zmluvy v posledných dňoch predkladané ako „nové víno“. Vážnosť, ktorá sa spája s prebudením opilcov Efraima, keď je „nové víno“ „odťaté“, možno skutočne pochopiť iba vtedy—keď je zasadená do kontextu výroku súdu proti poslednému štvrtému pokoleniu vzbúreného vyvoleného ľudu počas obdobia skúšky neskorého dažďa.

V sedemnásťtej kapitole knihy Genezis nachádzame druhý krok trojnásobnej zmluvy s Abrahámom:

I Boh riekol Abrahámovi: Ty teda budeš zachovávať moju zmluvu, ty i tvoje semeno po tebe v ich pokoleniach. Toto je moja zmluva, ktorú budete zachovávať medzi mnou a vami i tvojím semenom po tebe;

Každý mužského pohlavia medzi vami bude obrezaný. Obrežete telo svojej predkožky, a to bude znamením zmluvy medzi mnou a vami. Na ôsmy deň bude medzi vami obrezaný každý

chlapec vo vašich pokoleniach, či už ten, kto sa narodil v dome, alebo ten, kto je kúpený za peniaze od akéhokoľvek cudzieho, ktorý nie je z tvojho semena. Ten, kto sa narodil v tvojom dome, i ten, kto je kúpený za tvoje peniaze, musí byť obrezaný; a moja zmluva bude na vašom tele ako večná zmluva. A neobrezaný chlapec, ktorého telo predkožky nebude obrezané, tá duša bude vyťatá spomedzi svojho ľudu; porušil moju zmluvu. 1. Mojžišova 17:9–14.

Druhý krok poskytuje druhého svedka k symbolu byť „odrezaný“. Slovo preložené ako „odrezaný“ má svoj koreň v zvieratách, ktoré Abram v pätnástej kapitole rozťal na polovice, a v danom texte platí, že každý, kto nie je obrezaný, bude „odrezaný“ od zmluvy. Obriezka bola v dejinách zmluvy nahradená krstom, keď Kristus potvrdzoval práve tieto pravdy, a z tohto dôvodu bol On, ako náš príklad, vzkriesený na ôsmy deň.

To znamenie malo byť vykonané na ôsmy deň, ako to predstavuje osem duší v arche. V druhom kroku je znázornená zrkovú skúška, či už išlo o Izrael, ktorý si mal vybrať medzi Jezábelinými prorokmi a Eliášom pred súdom, ktorý vykonal Eliáš, alebo o Daniela, Šadraka, Měšacha a Abed-nega, ktorých vzhľad sa javil krajší a plnší než vzhľad tých, ktorí jedli pokrm kráľovho stola; druhá skúška je vizuálna. Obriezka je znamením života a osem duší na arche predstavuje tých, ktorí žili, na rozdiel od tých, ktorí zomreli.

V dejinách Krista, keď znamenie zmluvy prešlo na krst, apoštol Pavol použil práve dejiny zmluvy týchto veršov, aby preukázal zásadný posun v dejinách zmluvy. Použil telo, ktoré je pri obriezke odrezané, ako symbol človeka vo vzťahu k božstvu a ako symbol nižšej prirodzenosti človeka vo vzťahu k jeho vyššej prirodzenosti. Pavol vyučoval svojich žiakov tým, že používal prorocké Slovo Božie, a jeho zámerom ako „toho, ktorý bol vyvolený“ (ako znamená jeho meno Saul) bolo označiť zásadný posun v dejinách zmluvy, predstavovaný prechodom od doslovného k duchovnému Izraelu ako Božiemu ľudu zmluvy. Pri uskutočňovaní zverenej úlohy predložil svoje prorocké posolstvo v kontexte dejín zmluvy.

Genezis sedemnásť predstavuje druhý krok troch základných zmluvných krokov, ktoré nachádzajú svoje omega naplnenie v troch anjeloch zo Zjavenia štrnásť. Druhý krok je znázornený znamením obriezky, ktoré je predobrazom pečate Božej na stoštyridsaťštyritisícoch, ktorí sú zástavou, predstavujúcou vizuálnu skúšku. Títo traja anjeli sú omegou Abrahámovej alfa zmluvy. Tretím krokom pre Abraháma bola dvadsiata druhá kapitola.

A anjel Hospodinov zavolať na Abraháma z neba druhý raz a povedal: Na seba samého som prisahal, hovorí Hospodin, pretože si urobil túto vec a neodoprel si svojho syna, svojho jediného syna: že ťa požehnaním požehnám a rozmnožením rozmnožím tvoje potomstvo ako hviezdy na nebi a ako piesok, ktorý je na morskom brehu; a tvoje potomstvo zaujme bránu svojich nepriateľov. A v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme, pretože si poslúchol môj hlas. 1. Mojžišova 22:15–18.

Prvý verš tejto kapitoly uvádza: „A stalo sa po týchto veciach, že Boh skúšal Abraháma a riekol mu: Abraháme! A on povedal: Hľa, tu som.“ Boh skúšal Abraháma, a tak označil záverečnú skúšku pred tretím vyhlásením zmluvy. Keď Abrahám skúškou prešiel, boli potom predložené posledné štyri verše Abrahámovej trojitej zmluvy. Pretože Abrahám „poslúchol“ Boží hlas, ktorý

je v tomto úseku Jeho „hlasom zmluvy“, Abrahám mal byť požehnaný ako otec národov. Tretí anjel je skúškou, ktorá podobne ako v prípade Abraháma predstavuje skúšku preukazujúcu charakter; a charakter sa zakladá na tom, či veríte Bohu, ako veril Abrahám, alebo nie. Tí, ktorí skúškou prejdú, ako ňou prešiel Abrahám, budú použítí na zhromaždenie všetkých národov sveta. Sedemnáť veršov z troch kapitol označuje zmluvu medzi Bohom a vyvoleným ľudom; a pritom predstavujú alfu dejín zmluvy vyvoleného ľudu, a zároveň tieto verše predstavujú aj omegu dejín zmluvy, ako je znázornená vo vzkriesení sto štyridsiatich štyroch tisíc.

Koľkí z nás by si kúpili dom alebo vozidlo bez toho, aby si najprv preštudovali podmienky zmluvy? Koľkí laodicejskí adventisti siedmeho dňa vedia, že úplne prvá podmienka ich zmluvnej zmluvy s Bohom spočíva v tom, že Boh sa predstavuje ako milosrdný Boh, ktorý vykonáva súd až do štvrtého pokolenia? Tragédiou je, že nepoznajú základné pravdy milleritskej histórie, ani nepoznajú základné pravdy svojho vyznávaného zmluvného vzťahu, a preto, podobne ako staroveký Izrael, nepoznajú čas svojho navštívenia. Záverom tohto obdobia navštívenia, ktoré sa začalo 11. septembra, je chvíľa, keď sú o polnoci prebudení len preto, aby si uvedomili, že sú odťatí.

Budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Dňa 18. apríla, dva dni po tom, čo sa pred mnou odohrala scéna padajúcich budov, som išla splniť záväzok v zbore na Carr Street v Los Angeles. Keď sme sa blížili ku kostolu, počuli sme novinových predavačov vykrikovať: ‚San Francisco zničené zemetrasením!‘ S ťažkým srdcom som čítala prvé narýchlo vytlačené správy o tejto strašnej pohrome.

„O dva týždne neskôr sme sa na našej ceste domov zastavili v San Franciscu a po prenajatí koča sme strávili hodinu a pol prehliadkou skazy, ktorá postihla toto veľké mesto. Budovy, o ktorých sa predpokladalo, že odolajú pohrome, ležali v ruinách. V niektorých prípadoch boli budovy čiastočne prepadnuté do zeme. Mesto poskytovalo nanajvýš hrozný obraz neúčinnosti ľudskej vynachádzavosti pri vytváraní stavieb odolných proti ohňu a zemetraseniu.

„Skrze svojho proroka Sofoniáša Pán presne určuje súdy, ktoré privedie na zločincov: ‚Úplne zahladím všetko z povrchu zeme, hovorí Hospodin. Zahladím človeka i zviera; zahladím nebeské vtáctvo i morské ryby, i pohoršenia spolu s bezbožnými; a vyhubím človeka z povrchu zeme, hovorí Hospodin.‘“

„A stane sa v deň Hospodinovej obete, že potrescem kniežatá, kráľovských synov a všetkých, ktorí sú odetí do cudzieho rúcha. V ten istý deň potrescem aj všetkých, ktorí preskakujú prah a ktorí naplňajú domy svojich pánov násilím a ľst'ou....“

„A stane sa v tom čase, že prehľadám Jeruzalem so sviecami a potrestám mužov, ktorí ustrnuli na svojich kaloch, ktorí hovoria vo svojom srdci: Hospodin neurobí ani dobre, ani zle. Preto sa ich majetok stane korisťou a ich domy spustošením; budú tiež stavať domy, ale nebudú v nich bývať; a budú sadiť vinice, ale nebudú piť ich víno.

„Veľký deň Hospodinov je blízko, je blízko a veľmi sa ponáhľa; už počuť hlas dňa Hospodinovho: tam bude aj hrdina horko kričať. Ten deň je dňom hnevu, dňom súženia a úzkosti, dňom spustošenia a skazy, dňom temnoty a mrákavy, dňom oblakov a hustej tmy,

dňom trúby a bojového poplachu proti opevneným mestám a proti vysokým vežiam. A uvediem na ľudí súženie, takže budú chodiť ako slepí, pretože zhrešili proti Hospodinovi; ich krv bude vyliata ako prach a ich telá ako hnoj. Ani ich striebro, ani ich zlato ich nebude môcť vyslobodiť v deň Hospodinovho hnevu; ale celá krajina bude strávená ohňom Jeho horlivosti, lebo učiní rýchly koniec všetkým, čo bývajú v tej krajine.“ Sofoniáš 1:2, 3, 8–18.

„Boh nemôže už oveľa dlhšie odkladať. Jeho súdy už začínajú dopadať na niektoré miesta a čoskoro sa aj na iných miestach pocíti Jeho zjavná nevôľa.

„Nastane rad udalostí, ktorý zjaví, že Boh je Pánom situácie. Pravda bude zvestovaná jasným, nezameniteľným jazykom. Ako ľud musíme pripravovať cestu Pánovi pod zvrchovaným vedením Ducha Svätého. Evanjelium má byť podávané vo svojej čistote. Prúd živej vody sa má vo svojom toku prehĺbovať a rozširovať. Na všetkých poliach, blízko i ďaleko, budú muži povolávaní od pluhu a od bežnejších obchodných zamestnaní, ktoré vo veľkej miere zamestnávajú myseľ, a budú vzdelávaní v spojení s mužmi skúsenosti. Keď sa naučia účinne pracovať, budú mocne zvestovať pravdu. Prostredníctvom nanajvýš podivuhodného pôsobenia Božej prozreteľnosti budú vrchy ťažkostí odstránené a vrhnuté do mora. Posolstvo, ktoré toľko znamená pre obyvateľov zeme, bude počuté a pochopené. Ľudia spoznajú, čo je pravda. Dielo bude postupovať vpred a stále vpred, až kým nebude celá zem varovaná; a potom príde koniec.“

„Čoraz viac, ako dni plynú, sa stáva zrejším, že Božie súdy sú vo svete. Ohňom, povodňou a zemetrasením varuje obyvateľov tejto zeme pred svojím blízkym príchodom. Blíži sa čas, keď nastane veľká kríza v dejinách sveta, keď každý pohyb v Božej vláde bude sledovaný s intenzívnym záujmom a nevýslovnou úzkosťou. V rýchлом slede budú po sebe nasledovať Božie súdy — oheň, povodeň a zemetrasenie, spolu s vojnou a krviprelieváním.“

„Ó, keby ľudia poznali čas svojho navštívenia! Mnohí ešte nepočuli skúšajúcu pravdu pre tento čas. Mnohí sú takí, s ktorými zápasí Duch Boží. Čas Božích ničivých súdov je časom milosrdenstva pre tých, ktorí nemali príležitosť spoznať, čo je pravda. Pán na nich nežne pohliadne. Jeho srdce milosrdenstva je dojaté; Jeho ruka je ešte stále vystretá, aby zachraňovala, zatiaľ čo dvere sú zatvorené pre tých, ktorí nechceli vojsť.“

„Milosrdenstvo Boha sa prejavuje v Jeho dlhej zhovievavosti. Zadržiava svoje súdy a čaká, kým bude posolstvo výstrahy zvestované všetkým. Ó, keby náš ľud cítil tak, ako by mal, zodpovednosť, ktorá na ňom spočíva, aby svetu odovzdal posledné posolstvo milosti, aké úžasné dielo by bolo vykonané!“ Testimonies, zväzok 9, 94–97.